

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

A Study of Relationship Between Learning Style Leadership and Public Minds of Students in Higher Education Institutions in Bangkok

ผศ.ดร.มนัสนันท์ หัตถศักดิ์^{1*}
Asst. Prof. Dr. Manasanan Hatthasak^{1*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล รูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะของนักศึกษา และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประชากรคือ นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาจำนวน 400 คน ในปีการศึกษา 2559 จาก 4 สถาบันอุดมศึกษา ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ .929 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง .699-.002 คำนำนักความสำคัญของปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์จิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 ตัว คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม แบบอิสระ ร่วมมือ ฟังพา ภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ และกระตุ้นทางปัญญา ส่งผลทางบวกสามารถร่วมกันพยากรณ์จิตสาธารณะ มีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 53.9 โดยสร้างเป็นสมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

คะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .257(Z_{\text{รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม}}) + .175(Z_{\text{รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ}}) + .135(Z_{\text{ภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ}}) \\ + .230(Z_{\text{รูปแบบการเรียนรู้แบบฟังพา}}) + .094(Z_{\text{ภาวะผู้นำแบบกระตุ้นทางปัญญา}}) + .096(Z_{\text{รูปแบบการเรียนรู้ร่วมมือ}})$$

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้, ภาวะผู้นำ, จิตสาธารณะ, นักศึกษา

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹ Lecturer, Department of Educational Psychology and Guidance, Faculty of Education, Kasetsart University

* Corresponding author. Tel 08-1623-9926 E-mail: hatthasak@hotmail.com

Abstract

This research aims to for the relationship between personal information Leadership Styles and Public Minds of Students. Create a public minds predictors of undergraduate students. The population is students in higher education institutions in Bangkok. An example is the number of student groups, 400 people in the academic year 2559 from 4 higher Education Institutions. With the simple random sampling instruments was a questionnaire reliability. 929, Statistical analysis, percentage, average. And the standard deviation coefficient of correlation. Multiple regression analysis. The results showed that the correlation coefficient of correlation among variables ranged between .699-.002, the weight of importance of the factors that could predict the public mind with statistical significance at the 0.05 level of 6 variables. The model of participant style, independent style, cooperative style, dependence style on leadership, inspiration style and intellectual style, stimulation resulted in positive. Predictors of public consciousness. The predictive equation 53.9 created by the situation in the standardized score as follows

$$\hat{Z} = .257(Z_{\text{participant style}}) + .175(Z_{\text{independent style}}) + .135(Z_{\text{inspiration style}}) + .230(Z_{\text{dependence style}}) + .094(Z_{\text{intellectual style}}) + .096(Z_{\text{cooperative style}})$$

Keywords: Learning Style, Leadership, Public Minds, Students

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีเป้าหมายอยู่ที่การพัฒนาคนไทยในสังคมให้เป็น “คนดี คนเก่ง และมีความสุข” โดยพัฒนาให้เหมาะสมกับช่วงวัย พัฒนาตามธรรมชาติ และเติมตามศักยภาพ ตรงตามความต้องการทั้งในด้านสุขภาพ จิตใจ ร่างกาย สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข การศึกษาในแต่ละระดับจึงต้องช่วยส่งเสริมเพื่อให้บุคคลเกิดความสุข เป็นพลเมืองที่ดีทั้งในรูปแบบของพลเมืองไทยและพลเมืองโลก การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะบ่มเพาะให้นักศึกษาในสถาบันมีความสามารถ มีทักษะต่างๆ ในการเป็นพลเมืองที่ดี เพราะสถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งการศึกษาระดับสูงสุดที่ให้การศึกษากับเยาวชนของประเทศ แต่การที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการบ่มเพาะนักศึกษาให้ออกไปเป็นผู้นำในสังคม เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ และที่สำคัญต้องศึกษาสำเร็จการศึกษาตามเวลาที่กำหนด ฉะนั้นหน้าที่เหล่านี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จัก จะมีความเข้าใจในตัวนักศึกษา ก็ต้องมีความรู้ในเรื่องการจัดการศึกษา และจำเป็นต้องรู้ข้อมูลต่างๆ ของนักศึกษาเพื่อให้สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมได้ ในการวิจัยครั้งนี้จึงสนใจศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ เพราะการมีจิตสาธารณะที่ดีนั้น เป็นลักษณะสำคัญของการเป็นพลเมืองดีของประเทศ เพราะบุคคลที่มีจิตสาธารณะจะเป็นผู้ที่ตระหนักในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อผู้อื่น การส่งเสริมให้บุคคลมีจิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่ทำให้บุคคลตระหนักในคุณค่าของตนเองและส่วนรวม (ประทีป จินนี้, 2558) นำไปสู่การเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมนั้นในปัจจุบัน มีพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการขาดจิตสาธารณะของคน

ในสังคมอันเป็นผลให้เกิดปัญหาทางสังคมต่างๆ เช่น ปัญหาทรัพยากรป่าไม้ถูกทำลายทำให้เกิดภาวะโลกร้อน ปัญหาการใช้ทางเท้าสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงส่วนรวม เช่น ร้านค้าต่างๆ ในเมืองใหญ่ ซึ่งทางเท้าให้ผู้สัญจรไปมาไม่มีทางเดินและอาจเกิดอุบัติเหตุได้เมื่อต้องลงไปเดินในถนน เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวนับว่าเป็นผลพวงจากการขาดจิตสาธารณะทั้งสิ้น (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552) จากปัญหาการขาดจิตสาธารณะที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าสังคมไทยได้รับผลกระทบมากมายแต่คนในสังคมยังไม่ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม เจาะกับเหตุการณ์ที่ไม่กระทบถึงตนจนกลายเป็นปัญหาด้านพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ขาดคุณธรรมจริยธรรม เห็นแก่ตัว ขาดการเคารพสิทธิผู้อื่น ขาดความสามัคคีแก่งแย่งเอาเปรียบ เกิดการเบียดเบียนซึ่งกันและกันเพื่อผลประโยชน์ของตนเองโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ไม่สนใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงความเดือดร้อนที่จะตามมาภายหลังจากการไม่ดูแลรักษาสาธารณสมบัติของส่วนรวม ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหายาเสพติดและปัญหาอื่นๆ อีกมากมาย หากคนในสังคมขาดจิตสาธารณะจะก่อให้เกิดปัญหาสังคมมากมาย ดังนั้นทุกคนควรหันมาให้ความสำคัญและตระหนักถึงการมีจิตสาธารณะ งานวิจัยฉบับนี้จึงเป็นการเก็บข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญเพื่อที่จะให้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในส่วนต่างๆ ได้นำข้อมูลนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม และการส่งเสริมเรื่องจิตสาธารณะ เพื่อให้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ

1. เพื่อศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำและจิตสาธารณะ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล รูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเพื่อนำมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ในการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังกล่าวคือ มีภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบในการเรียน แบบแผน วิธีชีวิต ลักษณะหรือวิธีการของพฤติกรรมต่างๆ ที่นักศึกษาใช้ในการเรียน รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ สิ่งแวดล้อมทางการเรียน และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน แบ่งออกเป็น 6 แบบ คือ

แบบอิสระ (Independent) ลักษณะของนักศึกษาแบบนี้จะเป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง สามารถคิดและกระทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง

แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) นักศึกษาแบบนี้ไม่สนใจในเนื้อหาวิชา ไม่ชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอน และไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

แบบร่วมมือ (Competitive) นักศึกษาแบบนี้มีความรู้สึกว่าการเรียนรู้ได้ดีที่สุดต้องเกิดจากการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สติปัญญา และความสามารถซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะร่วมมือกับอาจารย์ กลุ่มเพื่อน และชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น

แบบพึ่งพา (Dependent) ลักษณะของนักศึกษาแบบนี้จะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่กำหนดให้เรียนเท่านั้น โดยมีความคิดเห็นว่าอาจารย์ และเพื่อนๆ คือแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือตนเองได้

แบบแข่งขัน (Competitive) นักศึกษาแบบนี้จะเรียนรู้ด้วยการพยายามกระทำการต่างๆ ให้ดีกว่า คนอื่นๆ ในชั้นเรียน และจะต้องพยายามแข่งขันกับเพื่อนๆ เพื่อเอาชนะหรือหวังรางวัล เช่น คำชมจากอาจารย์ ความสนใจ หรือเกรด และมักมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ชนะเสมอ

แบบมีส่วนร่วม (Participant) นักศึกษาแบบนี้ต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและชอบที่จะเข้าชั้นเรียน โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากที่สุด

จิตสาธารณะ หมายถึง พฤติกรรมหรือลักษณะของนักศึกษาในการมองเห็นคุณค่าหรือการให้คุณค่า แก่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งต่างๆ ที่เป็นสิ่งสาธารณะที่ไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเจ้าของหรือเป็นสิ่งที่คน ในสังคมเป็นเจ้าของร่วมกัน การรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ ประโยชน์ ที่จะช่วยเหลือผู้อื่น มีความคิดที่ไม่เห็นแก่ตัว แบ่งออกเป็น 4 ด้านดังต่อไปนี้

การรับรู้สิทธิและหน้าที่ พฤติกรรมหรือลักษณะของนักศึกษาในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ ร่วมกันของกลุ่ม การไม่ยึดครองของส่วนร่วมนั้นมาเป็นของตนเอง การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถใช้ ของส่วนร่วมนั้น การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม การรับอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม

การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ พฤติกรรมหรือลักษณะของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมอันเป็น กิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับคนในสังคมหมู่มาก เช่น การบริจาคโลหิต หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรม สาธารณะกุศลต่างๆ

การตระหนักรู้และการช่วยแก้ปัญหา พฤติกรรมหรือลักษณะของนักศึกษาที่ตระหนักรู้คุณค่าของ ส่วนรวม การใช้หรือการหลีกเลี่ยงการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อสิ่งของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ ร่วมกันของกลุ่ม การดูแลรักษาของส่วนรวม ใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่ ลักษณะการใช้ของส่วนรวม รู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

เต็มใจช่วยเหลือสังคม พฤติกรรมหรือลักษณะของนักศึกษาที่มีการแสดงออกในการเข้าไปช่วยใน การกิจต่างๆ หรือเข้าไปช่วยในกิจกรรม การงานต่างๆ ที่เป็นงานส่วนรวมของสังคม รวมถึงการไม่เพิกเฉย สิ่งต่างๆ ที่เป็นปัญหาของสังคม แม้เรื่องนั้นจะเล็กน้อยก็ตาม จะมีความเต็มใจเข้าไปช่วยเหลือ

ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกมาให้เห็นในการกระทำ ด้วยวิธีการสร้างแรงบันดาลใจ ความเชื่อศรัทธา การยอมรับ กระตุ้นให้สมาชิกใช้ความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคลโดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบดังต่อไปนี้

การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ หมายถึง การที่นักศึกษาให้ผู้อื่นร่วมงานเกิดความศรัทธา เชื่อมั่น อ่อนน้อม ที่ได้ทำงานด้วย มีความพร้อมและยินดีที่จะทุ่มเทแรงกายแรงใจในการปฏิบัติงาน เกิดความภาคภูมิใจ ที่ได้ทำงานร่วมกัน

การกระตุ้นทางปัญญา หมายถึง การที่นักศึกษาทำให้เพื่อนร่วมงานมองเห็นวิธีการในการทำงานหรือ ในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เป็นวิธีการใหม่ๆ ต่างไปจากเดิม กระตุ้นให้เขาได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ มีการวิเคราะห์

อย่างเป็นระบบในการทำงาน และมีเหตุผลในการทำงาน พร้อมทั้งมีความพยายามในการแก้ปัญหาโดยไม่ละทิ้งปัญหานั้นๆ

การสร้างแรงบันดาลใจ หมายถึง การที่นักศึกษากระตุ้นเพื่อนร่วมงานให้เกิดแรงจูงใจ มีความกระตือรือร้นให้ทำงานมีการอุทิศตนในการทำงาน เพื่อประโยชน์ส่วนรวมไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว และแสดงให้เห็นว่าการทำงานร่วมกันนั้นมีความสำคัญ รวมทั้งทำให้เพื่อนสมาชิกเกิดความพยายามในการทำงานเพิ่มมากขึ้น

การคำนึงถึงปัจเจกบุคคล หมายถึง การที่นักศึกษาคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการความต้องการของผู้ร่วมงาน มีการรับฟังความคิดเห็น ส่งเสริมให้เกิดการแสดงความคิดเห็นรวมทั้งให้แสดงออกในสิ่งที่ตนปรารถนา เพื่อให้ผู้ร่วมงานได้พัฒนาตนเอง โดยที่นักศึกษาเป็นเพียงคนช่วยคอยประสานงานให้เขาประสบความสำเร็จตามที่เขาต้องการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือนักศึกษาปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ของรัฐบาล จำนวน 77,822 คน ปีการศึกษา 2559

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ของรัฐบาล ปีการศึกษา 2559 ที่ได้มาจากการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane โดยให้ความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ได้เท่ากับ 398 คน ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนขนาดตัวอย่างกรณีข้อมูลขาดหายเพิ่มอีกจากการเก็บข้อมูลเป็น 400 คน จาก 4 สถาบันอุดมศึกษา สถาบันละ 100 คน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

การเก็บข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จ้างรถลากเลือกสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล 4 สถาบัน และสุ่มเก็บข้อมูลแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) สถาบันละ 100 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ รูปแบบการเรียน ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ
2. ปรับปรุงแบบสอบถามแบบวัดรูปแบบการเรียน ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ ฉบับร่างเพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของนักศึกษา
3. แบบสอบถามมี 4 ส่วน ประกอบด้วยส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 รูปแบบการเรียน มีจำนวนทั้งหมด 42 ข้อ ส่วนที่ 3 ภาวะผู้นำ 20 ข้อ ส่วนที่ 4 จิตสาธารณะ มีจำนวนทั้งหมด 25 ข้อ

4. นำเครื่องมือไปทดลองใช้ tryout กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือในการตรวจสอบความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ Cronbach's Alpha ได้คุณภาพของเครื่องมือเท่ากับ .929

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถาม และดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและนิสิตช่วยงานวิจัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

6.1. การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง รูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ

6.2. การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับรูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation)

6.3. การสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน เพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลจิตสาธารณะ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวพยากรณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ในบทนี้จะกล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับค่าคะแนนของตัวแปร รูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน Stepwise Multiple Regression Analysis

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

พบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.2 และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาคือชั้นที่ 2 จำนวน 124 คนคิดเป็นร้อยละ 31.0

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับค่าคะแนนของ ตัวแปร รูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับค่าคะแนนของ ตัวแปร รูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ

ตัวแปร	Mean	Std. Deviation	การแปลความหมาย
รูปแบบการเรียนรู้	3.27	.38	ปานกลาง
อิสระ	3.35	.52	ปานกลาง
หลีกเลี่ยง	2.90	.59	ปานกลาง
ร่วมมือ	3.30	.52	ปานกลาง
พึ่งพา	3.43	.52	มาก
แข่งขัน	3.16	.53	ปานกลาง
มีส่วนร่วม	3.44	.54	มาก
ภาวะผู้นำ	2.88	.43	ปานกลาง
การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์	2.83	.52	ปานกลาง
สร้างแรงบันดาลใจ	2.97	.53	ปานกลาง
กระตุ้นทางปัญญา	2.84	.54	ปานกลาง
คำนึงถึงปัจเจกบุคคล	2.90	.54	ปานกลาง
จิตสาธารณะ	3.52	.54	มาก
เต็มใจช่วยเหลือสังคม	3.60	.72	มาก
ตระหนักรู้และช่วยแก้ปัญหา	3.51	.64	มาก
เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์	3.35	.53	ปานกลาง
รับรู้สิทธิและหน้าที่	3.82	.77	มาก

จากตารางพบว่า รูปแบบการเรียนรู้การมีส่วนร่วมและแบบพึ่งพามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (.54) และ 3.43 (.52) ตามลำดับ นอกนั้นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับภาวะผู้นำอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบ โดยที่การสร้างแรงบันดาลใจมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือ 2.97 (.53)

จิตสาธารณะอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ ยกเว้น เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (.53)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และจิตสาธารณะ

ตัวแปร	เพศ	ชั้นปี	X1	X2	X3	X4
เพศ	1.00					
ชั้นปี	-.002	1.00				
X1	.123*	-.005	1.00			
X2	.012	-.066	.664**	1.00		
X3	.009	-.009	.540**	.673**	1.00	
X4	.102*	.007	.699**	.643**	.500**	1.00

*มีนัยที่สำคัญทางสถิติที่ .05, **มีนัยที่สำคัญทางสถิติที่ .001

X1 หมายถึง เต็มใจช่วยเหลือสังคม, X2 หมายถึง ตระหนักรู้และช่วยแก้ปัญหา, X3 หมายถึง เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์, X4 หมายถึง รับผิดชอบต่อหน้าที่

จากตารางพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และจิตสาธารณะ มีค่าอยู่ระหว่าง .699-.002 ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่น้อยสำคัญที่ .001 อยู่ 6 คู่ โดยที่ คู่จิตสาธารณะด้านเต็มใจช่วยเหลือสังคมมีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความสัมพันธ์สูงสุด มีค่าเท่ากับ .699 รองลงมาคือ จิตสาธารณะด้านตระหนักรู้ช่วยแก้ปัญหาสัมพันธ์กับจิตสาธารณะเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ มีค่าเท่ากับ .673 สำหรับความสัมพันธ์ที่มีค่านัยสำคัญที่ .05 อยู่ 2 คู่คือ จิตสาธารณะด้านเต็มใจช่วยเหลือสังคมกับเพศ มีค่าเท่ากับ .123 และจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อหน้าที่กับเพศ มีค่าเท่ากับ .102

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรรูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14
X1	1.00													
X2	.100*	1.00												
X3	.609**	.212**	1.00											
X4	.630**	.047	.583**	1.00										
X5	.527**	.339**	.424**	.439**	1.00									
X6	.672**	-.058	.586**	.688**	.429**	1.00								
X7	.251**	.006	.219**	.179**	.211**	.235**	1.00							
X8	.283**	-.029	.223**	.206**	.148**	.263**	.555**	1.00						
X9	.174**	.086	.139**	.116**	.174**	.171**	.510**	.518**	1.00					
X10	.278**	.087	.223**	.187**	.191**	.211**	.500**	.545**	.558**	1.00				

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14
X11	.540**	-.082	.455**	.557**	.324**	.636**	.269**	.343**	.235**	.256**	1.00			
X12	.515**	.003**	.448**	.535**	.409**	.551**	.255**	.299**	.247**	.281**	.644**	1.00		
X13	.490**	.163**	.454**	.462**	.417**	.451**	.212**	.241**	.235**	.193**	.540**	.673**	1.00	
X14	.515**	-.136**	.429**	.533**	.203**	.546**	.277**	.358**	.215**	.353**	.699**	.643**	.500**	1.00

*มีนัยที่สำคัยทางสถิติที่ .05, **มีนัยที่สำคัยทางสถิติที่ .001

X1 หมายถึงรูปแบบการเรียนรู้ อิสระ, X2 หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ หลีกเลี้ยง, X3 หมายถึงรูปแบบการเรียนรู้ ร่วมมือ, X4 หมายถึงรูปแบบการเรียนรู้ ฟังพา, X5 หมายถึงรูปแบบการเรียนรู้ แข่งขัน, X6 หมายถึงรูปแบบการเรียนรู้ มีส่วนร่วม, X7 หมายถึงภาวะผู้นำแบบการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์, X8 หมายถึงภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ, X9 หมายถึงภาวะผู้นำแบบกระตุ้นทางปัญญา, X10 หมายถึงภาวะผู้นำคำนึงถึงปัจเจกบุคคล, X11 หมายถึง จิตสาธารณะแบบเต็มใจช่วยเหลือสังคม, X12 หมายถึง จิตสาธารณะแบบตระหนักรู้และช่วยแก้ปัญหา, X13 หมายถึง จิตสาธารณะแบบเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์, X14 หมายถึง จิตสาธารณะแบบรับรู้สิทธิและหน้าที่

จากตารางพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรรูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะมีค่าอยู่ระหว่าง .699 ถึง .029 ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่นัยสำคัญที่ .001 อยู่ 83 คู่ โดยที่จิตสาธารณะแบบรับรู้สิทธิและหน้าที่กับ จิตสาธารณะด้านเต็มใจช่วยเหลือสังคมมีความสัมพันธ์สูงสุด มีค่าเท่ากับ .699 รองลงมาคือรูปแบบการเรียนรู้ มีส่วนร่วม กับ รูปแบบการเรียนรู้ ฟังพามีค่าเท่ากับ .688 มีความสัมพันธ์ที่นัยสำคัญที่ .05 อยู่ 1 คู่ คือรูปแบบการเรียนรู้อิสระกับรูปแบบการเรียนรู้หลีกเลี้ยงมีค่าเท่ากับ .100

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน Stepwise Multiple Regression Analysis

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Model	R	R square	Adjusted R square	Std. Error of the Estimate
1	.641	.411	.409	.416
2	.683	.476	.464	.396
3	.705	.497	.494	.385
4	.726	.527	.522	.374
5	.731	.534	.528	.371
6	.734	.539	.532	.370

จากตารางพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .734 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้มีค่าเท่ากับ .539 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 6 ตัว ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ รูปแบบการเรียนรู้แบบฟังพา ภาวะผู้นำแบบกระตุ้นทางปัญญา และรูปแบบการเรียนรู้ร่วมมือ ร่วมกันพยากรณ์จิตสาธารณะได้ร้อยละ 53.9 ค่าความคลาดเคลื่อนมีค่าเท่ากับ .370 ที่นัยสำคัญที่ 0.01

ตารางที่ 5 แสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน Stepwise Multiple Regression Analysis

ตัวแปร	b	SE _b	B	t	Sig.
รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม	.258	.053	.257	4.827	.000
รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ	.183	.054	.175	3.404	.001
ภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ	.140	.043	.135	3.281	.001
รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา	.237	.053	.230	4.517	.000
ภาวะผู้นำแบบกระตุ้นทางปัญญา	.094	.040	.094	2.347	.019
รูปแบบการเรียนรู้ร่วมมือ	.101	.049	.096	2.076	.039

R = .734 R² = .539 SE_{est} = .370 F = 76.501

*มีนัยที่สำคัญทางสถิติที่ .05, **มีนัยที่สำคัญทางสถิติที่ .001

จากตารางพบว่าการสร้างสมการพยากรณ์ผู้วิจัยเลือกโมเดลที่ 6 มาใช้มีตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 ตัว คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ภาวะผู้นำแบบกระตุ้นทางปัญญา และรูปแบบการเรียนรู้ร่วมมือ ซึ่งส่งผลทางบวก ทั้ง 6 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์จิตสาธารณะค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในรูปคะแนนมาตรฐาน (B) เท่ากับ .257, .175, .135, .230, .094 และ .096 ตามลำดับ และในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .258, .183, .140, .237, .094 และ .101 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .734 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้มีค่าเท่ากับ .539 มีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 53.9 โดยสร้างเป็นสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังนี้

คะแนนดิบ

$$(\text{จิตสาธารณะ}) = .914 + .258 + .183 + .140 + .237 + .094 + .101$$

$$\begin{aligned} \text{คะแนนมาตรฐาน } Z &= .257(Z_{\text{รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม}}) + .175(Z_{\text{รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ}}) \\ &+ .135(Z_{\text{ภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ}}) + .230(Z_{\text{รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา}}) \\ &+ .094(Z_{\text{ภาวะผู้นำแบบกระตุ้นทางปัญญา}}) + .096(Z_{\text{รูปแบบการเรียนรู้ร่วมมือ}}) \end{aligned}$$

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

สร้างสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล รูปแบบการเรียนรู้ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ก่อนการสร้างสมการได้มีการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์สำหรับตัวแปรอิสระและตัวแปรตามพบว่าเกือบทุกคู่ และมีคะแนนอยู่ในระดับสูงอยู่หลายคู่ ซึ่งมีตัวแปรที่ได้เลือกเข้ามาในสมการอยู่ 6 ตัวแปรคือ รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ภาวะผู้นำแบบกระตุ้นทางปัญญา และรูปแบบการเรียนรู้ร่วมมือ ซึ่งส่งผลทางบวก ทั้ง 6 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์จิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 คือรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมนั้น พบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมนั้นเมื่อนักศึกษาชอบทำกิจกรรมทั้งในห้องและนอกห้องเรียน การที่นักศึกษาได้ทำกิจกรรมนั้นเป็นการปลูกฝัง

เรื่องของจิตสาธารณะไปแล้วกับการทำกิจกรรมต่างๆ เพราะการทำกิจกรรมนั้นต้องทำร่วมกับบุคคลอื่น การดูแลสมบัติของส่วนรวมหรือการคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมจึงมีมากสำหรับนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ นักศึกษากลุ่มนี้จะมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความสามารถในการคิดในการกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2555) ฉะนั้นในการที่นักศึกษากลุ่มนี้จะมีจิตสาธารณะนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จากตัวบุคคลของนักศึกษา เพราะนักศึกษากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆ และตัวแปรภาวะผู้นำการสร้างแรงบันดาลใจนั้นเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะ เพราะนักศึกษาที่เป็นผู้นำแบบดังกล่าวนี้จะเป็นผู้นำที่คอยกระตุ้นสมาชิกให้เกิดแรงจูงใจ ให้มีความกระตือรือร้นในการอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว และแสดงให้เห็นว่าการทำงานร่วมกันนั้นมีความสำคัญ รวมทั้งทำให้สมาชิกเกิดความพยายามในการทำงานเพิ่มมากขึ้น สำหรับตัวแปรรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา รูปแบบนี้ก็จะเป็นรูปที่ถึงแม้ว่าจะเน้นที่อาศัยเพื่อนหรือครูในการที่จะช่วยให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จนั้นก็ตาม แต่รูปแบบนี้ก็จะไม่เอาเปรียบใครหรือไม่สนใจสิ่งแวดล้อมต่างๆ ภายนอกตนเอง ก็มีความสนใจและถ้าเขาได้อยู่ในกลุ่มที่คอยช่วยเหลือที่เป็นกลุ่มของรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือก็จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จทั้งทางด้านการเรียนและกิจกรรมนอกห้องเรียน และเมื่อเขาได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อนๆ เขาก็จะคำนึงถึงเรื่องของสาธารณประโยชน์เรื่องของส่วนรวมเป็นหลักเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อริยา คูหา และสุวิมล นราองอาจ (2554) สำหรับตัวแปรภาวะผู้นำแบบกระตุ้นทางปัญญาการที่นักศึกษาช่วยคอยกระตุ้นเตือนให้เพื่อนๆ หรือสมาชิกในกลุ่มที่ทำงานด้วยนั้นได้ใช้ความคิดในการทำงานแบบใหม่ๆ มีการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์เพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม และมีความพยายามในแก้ปัญหาต่างๆ ฉะนั้นในเรื่องของการดูแลสาธารณประโยชน์หรือการมีจิตที่จะเห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมมาก่อนประโยชน์ของส่วนตนจึงสามารถเกิดขึ้นได้กับนักศึกษาที่มีลักษณะภาวะผู้นำแบบนี้ และเขายังเป็นคนที่สามารถคอยกระตุ้นเตือนผู้อื่นในเรื่องสาธารณประโยชน์ด้วย และส่วนท้ายตัวแปรรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักศึกษาที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีความสนใจในการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ อยู่เสมอทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมีการแลกเปลี่ยนพูดคุยในเรื่องประสบการณ์ต่างๆ รวมทั้งในเรื่องวิชาการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เขาได้รับความรู้มาให้ผู้ฟังและมีความสนใจในการรับฟังผู้อื่นด้วย ลักษณะเช่นนี้เขาจะมีความสามารถในการเข้าใจและมีจิตสาธารณะอยู่ในนักศึกษาอยู่แล้ว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. การพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษานั้นผู้บริหารควรมีความเข้าใจในรูปแบบการเรียนรู้แบบต่างๆ ของนักศึกษา และส่งเสริมและจัดกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้กับนักศึกษาให้มีรูปแบบการเรียนรู้ในรูปแบบดังต่อไปนี้ รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา และรูปแบบการเรียนรู้ร่วมมือ เพื่อนำไปสู่การมีจิตสาธารณะในนักศึกษา
2. สถาบันอุดมศึกษาควรมีการพัฒนาเรื่องภาวะผู้นำซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 นี้ และควรจะสอดแทรกทักษะนี้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสได้พัฒนาเสริมสร้างทักษะภาวะผู้นำอยู่เป็นประจำ

3. การพัฒนาจิตสาธารณะให้กับนักศึกษาในองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ซึ่งเป็นลักษณะของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมอันเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับคนในสังคมหมู่มาก เช่น การบริจาคโลหิต หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะกุศลต่างๆ สถาบันอุดมศึกษาอาจจะมีรูปแบบการเชิญชวนหรือการประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มช่วงวัยของนักศึกษามากขึ้น และจัดกิจกรรมให้มีรูปแบบที่เข้าถึงกลุ่มของนักศึกษาเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระตัวแปรอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะเช่นความฉลาดทางอารมณ์ หรือรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยในลักษณะดังกล่าวนี้โดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์แบบอื่น เช่น การวิเคราะห์เส้นทาง Path Analysis หรือการวิเคราะห์องค์ประกอบ Factor Analysis หรือโมเดลเชิงสาเหตุ
3. ควรนำข้อมูลที่ได้ไปสู่การพัฒนาเป็นวิจัยกึ่งทดลองเพื่อสร้างโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะให้กับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). *สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: วีพริ้นท์ (1991).
- ประทีป จินนี. (2558). การพัฒนาจิตสาธารณะของเยาวชนตามแนวพระพุทธศาสนา. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 27(1): 111-133.
- อริยา คูหา และสุวิมล นรອງอาจ. (2554). จิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 3(2): 81-93.
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 23(1): 60-79.